

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Ἰουλίου 1930

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 252

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

- Νόμος 4831. Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνoῦς Συμβάσεως Βοηθείας καταστρεφείσας ἐν Γενεύῃ. 1
- Νόμος 4835. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. «περὶ ἐπιβατηγῶν ἀεροπλάνων» καὶ τοῦ νόμου 4195 «περὶ ἀθροιστοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐπιβατηγῶν ἀεροπλάνων». 2
- Νόμος 4836. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4397 «περὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσως». 3
- Νόμος 4837. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2456 «περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων». 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνoῦς Συμβάσεως Βοηθείας καταστρεφείσας ἐν Γενεύῃ.

Νόμος 4831

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν συναρθεῖσαν ἐν Γενεύῃ κατὰ τὴν 12 Ἰουλίου 1927 σύμβασιν «Διεθνoῦς Ἐνώσεως βοηθείας» εἰς ἣν προσεχώρησε καὶ ἡ Ἑλλάς, κυροῦμεν ταύτην, συγκειμένην ἐξ ἄρθρων 21, ὡς καὶ τὸ συστήσαν τὴν ἐν λόγῳ Διεθνῇ Ἐνωσιν Βοηθείας καταστατικὸν ἐξ ἄρθρων 19 ἔχοντα ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὕψηλά συμβαλλόμενα μέρη συνιστῶσι Διεθνῇ Ἐνωσιν Βοηθειῶν διεπομένην ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τῶν συνημμένων καταστατικῶν.

Μέλη τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως βοηθειῶν εἶναι ἐκεῖνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ἐκεῖνα ἐκ τῶν Κρατῶν, μὴ μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε., τὰ ὁποῖα μετέχουν εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Διεθνῆς Ἐνωσις Βοηθειῶν σκοπὸν ἔχει :

1) Ὅπως εἰς τὰς συμφορὰς τὰς ὀφειλομένας εἰς περιπτώσεις ἀνωτέρας βίας καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐξαιρετικὴ δέσπτης ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις καὶ τὰ ἐφόδια τοῦ θιγομένου λαοῦ παρέχη εἰς τοὺς κατεστραμμένους κατοίκους τὰς πρώτας βοηθείας καὶ συνδουλίην πρὸς τοῦτο τὰ δῶρα, εἰσφορὰς καὶ βοηθείας παντὸς εἶδους.

2) Ὅπως εἰς ὅλας τὰς δημοσίας συμφωνίας ἐνώνη, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, τὰς γινόμενας προσπάθειας παρὰ τῶν ὀργανώσεων καὶ γενικῶς νὰ ἐνθαρῦνη τὴν μελέτην καὶ τὰ προληπτικὰ μέτρα κατὰ τῶν συμφορῶν καὶ νὰ ἐπιμεινῆ ὅπως ὅλοι οἱ λαοὶ χρησιμοποιοῦσι τὴν ἀμοιβαίαν διεθνῇ ἀρωγῇν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Δ. Ε. Βοηθειῶν ἀσκεῖ τὴν δρᾶσιν τῆς εἰς ὄφελος παντὸς κατεστραμμένου λαοῦ εἰσαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐθνικότης του ἢ ἡ φυλὴ του, χωρὶς νὰ κάμῃ διακρίσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοινωνικὴν ἢ πολιτικὴν ἢ θρησκευτικὴν θέσιν του.

Ἐνίστη ἡ δρᾶσις τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν περιορίζεται εἰς τὰς συμφορὰς τὰς ἐπερχομένας εἰς τὰ ἐδάφη τῶν συμβαλλομένων ὕψηλων μερῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ παρούσα Σύμβασιν τυγχάνει ἐφαρμοστέα καὶ εἰς ἐκεῖνας αἰτίας ἠθελον ἐπέλθῃ εἰς ἄλλας χώρας καὶ αἰτίας κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναφερομένην εἰς τὸ ἄρθρον 6 θὰ ἦσαν φύσεως θιγοῦσης τὰ ὡς ἄνω ἐδάφη τῶν ὕψηλων συμβαλλομένων μερῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ δρᾶσις τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν εἰς ἐκάστην χώραν ὑπετάσσεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ σύστασις καὶ ἡ λειτουργία τῆς Ἐνώσεως ἐπιφέρει τὸν ἐλεύθερον συναγωνισμὸν 1) τῶν Ἐθνικῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συμφώνου τῆς Κ. Τ. Ε., καὶ τῶν ἰδρυμάτων ἢ ὀργάνων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν ἢ θὰ ἀποτελέσωσι μεταξὺ ἐκείνων δεσμὸν νομικὸν ἢ ἠθικόν, 2) πάντων τῶν ἄλλων ὀργανώσεων, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, αἰτίνας θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἀσκήσωσιν εἰς ὄφελος τοῦ κατεστραμμένου λαοῦ τὰς αὐτὰς ἐνεργείας, εἰ δυνατόν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῶν ἀναφερομένων ἰδρυμάτων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ δρᾶσις τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν ἀσκεῖται ὑφ' ἐνὸς Γενικοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον διορίζει μίαν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, ὑφ' ἧς συνθήκας προβλέπει ἡ παρούσα Σύμβασιν καὶ τὰ συνημμένα καταστατικά.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν περιλαμβάνει τοὺς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν μελῶν τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν, ἀναλογωσῦντος ἐνὸς ἀντιπροσώπου δι' ἕκαστον μέλος.

Ἐκαστον μέλος τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν δύναται νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ τοῦ Συλλόγου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν Ἐθνικῶν ὀργανώσεων τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 5.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Δ. Ε. Βοηθειῶν ἔχει τὴν ἕδραν τῆς εἰς τὴν πόλιν ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Διεθνῆς Κοινωνία.

Δύναται αὕτη νὰ ἔχη τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν διοικητικῶν τῆς ὑπηρεσιῶν εἰς πᾶν μέρος ὑποδειγμένον ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ τῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διαφόρους Ἐθνικὰς Νομοθεσίας ἡ Δ. Ε. Βοηθειῶν ἔχει τὸ δικαίωμα εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μεσολαβῶντος οἰουδήποτε προσώπου ἐνεργῶντος διὰ λογαριασμὸν τῆς τοῦ παρίσταται ἐνώπιον δικαστηρίου, τοῦ κτῶσθαι χαρακτηριστικὴ ἢ ἀμφοτεροβαρεῖ αἰτία καὶ τοῦ νέμεισθαι ἀκίνητα (ἀγραθὰ) ὑπὸ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς προβλεπομένας ἐν ἄρθρῳ 12.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστον τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ τῶν Κρατικῶν μὴ

μελών, (συμβαλλομένων) Μερών όμως της παρούσης Συμβάσεως έχει την υποχρέωσιν να συμμετέγη εις την σύστασιν ενός αρχικού κεφαλαίου της Δ. Ε. Βοηθειών—αυτό το κεφάλαιον διαορίζεται εις κλήρους 700 φράγκων Έλβετικών Έκαστος. Πάν μέλος της Κ.Τ.Ε. συνεισφέρει ένα αριθμὸν κλήρων ἴσων πρὸς τὸν ἀριθμὸν μονάδων τὸν ὁποῖον ἐπιφέρει ἢ συνεισφορά του εἰς τὰ ἔξοδα της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἡ συνεισφορά τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν της Κ. Τ. Ε. καθορίζεται ὑπὸ της ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανόνας διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν συνεισφορῶν τῶν μελῶν της Κ. Τ. Ε.

Ἄρθρον 10.

Ἐκαστὸν τῶν συμβαλλομένων Ὑψηλῶν Μερῶν θὰ μεριμνήσῃ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαγορεύει τοῦτο ἡ Νομοθεσία του, ὅπως ἐπὶ τῶν ἔσχατων του, εἰς τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα Σύμβασις, χορηγηθῶσιν εἰς τὴν Δ. Ε. Βοηθειῶν καὶ εἰς τὰς ὀργανώσεις τὰς δρώσας διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τῶν συνημμένων καταστατικῶν πᾶσαι αἱ ἀτέλειαι αἱ εὐκολίαι καὶ αἱ ἀσυδοσίαι αἱ πλέον εὐνοϊκαὶ καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν των, τὴν κυκλοφορίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ὕλικῶ των καὶ τὰ ἔργα βοηθείας των, ὡς καὶ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν προσκλήσεων των.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ἔσοδα της Δ. Ε. Βοηθειῶν ἀποτελοῦνται ἐκτὸς τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου τοῦ προβλεπομένου ἐν ἄρθρῳ 9 :

1) Ἐξ ἐκουσίων ἐπιχορηγήσεων ὡς αἱ Κυβερνήσεις δέουσι νὰ παραχωρήσωσιν.

2) Ἐκ ποσῶν προσερχομένων ἐκ δημοσίων ἐσόδων.

3) Ἐκ δωρεῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 12.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Δ. Ε. Βοηθειῶν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ παντὸς εἶδους γεννησιοδωρίας. Αἱ γεννησιοδωρίαι αὗται δύνανται νὰ εἶναι ἡ καθαροὶ καὶ ἀπλάι ἢ δευτερευμένοι ὑπὸ τῶν δωρητῶν δι' ὑποχρεώσεων, ἔρων ἢ εἰδικῶν καθιερώσεων διὰ τὴν δαίνα χώραν ἢ διὰ τὴν τοιαύτην ἰδιαιτέραν κατηγορίαν συμφροδῶν ἢν θὰ ὑπεδείκνουν.

Αἱ γεννησιοδωρίαι αἱ βεβαρυνόμεναι δι' ὑποχρεώσεων, ἔρων ἢ εἰδικῶν καθιερώσεων ἀποκρούονται ἐὰν δὲν εἶναι σύμφωναι πρὸς τὸν σκοπὸν της Δ. Ε. Βοηθειῶν, καθοριζόμενον εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ πρὸς τὴν ἰδιόζυξαν Νομοθεσίαν τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 13.

Οὐδεμίαν ἐμνηνείαν δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν δυνάμει καθ' οἷονδήποτε τρόπον νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν συλλόγων, ἰδρυμάτων ἢ ὀργανῶν τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 5 ὅταν ἐνεργῶσι δι' ἑὸν λογαριασμὸν.

Ἄρθρον 14.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη συμφωνοῦσιν ὅτι πᾶσαι αἱ διαφοραὶ αἰτίνας δύνανται ν' ἀναφῶσιν μεταξὺ των κατὰ τὴν ἐμνηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν της παρούσης συμβάσεως θὰ παραπέμπωνται, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ρυθμισθῶσι δι' ἀμέσων διαπραγματεύσεων ἢ διὰ πάσης ἄλλης φιλικῆς διευθετήσεως, δι' ἀπόφασιν εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον.

Τὸ Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται ἐν δεδομένη περιπτώσει δι' αἰτήσεως προσερχομένης ἐκ τοῦ ενός τῶν Μερῶν. Ἐὰν τὰ Κράτη μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρεται μία διαφορά, ἢ ἐν μεταξὺ αὐτῶν, δὲν ἦσαν μέρη εἰς τὸ πρωτόκολλον της 16 Δεκεμβρίου 1920 σχετικὸν πρὸς τὸ Διεθνὲς Διεθνὲς Δικαστήριον, ἢ διαφορά αὐτῆ θὰ ὑπεβάλληται ἐκούσιως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς συνταγματικὰς διατάξεις ἐκάστων ἢ εἰς τὸ Διεθνὲς Διεθνὲς Δικαστήριον ἢ εἰς ἐν Διοικητικὸν Δικαστήριον συνιστάμενον συμφώνως πρὸς τὴν Σύμβασιν της 18 Ὀκτωβρίου 1907 διὰ τὴν εἰρηνικὴν ρύθμισιν τῶν Διεθνῶν συρράξεων—ἢ εἰς πᾶν ἄλλο Δικαστήριον Διαιτητικόν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παρούσα Σύμβασις της ὁποίας τὸ τε Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον θὰ εἶναι ἐξ ἴσου ἀθεντικά, θὰ φέρῃ τὴν χρονολογίαν ταύτης τῆς ἡμέρας, καὶ δύναται νὰ υπογραφῇ μέχρι της 30ῆς Ἀπριλίου 1928 ἐπ' ὄνοματι παντὸς μέλους της Κ.Τ.Ε. παντὸς Κράτους μὴ μέλους ἀντιπροσωπευομένου εἰς τὸ Συνέδριον της Γενεύης, ἢ εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Συμβούλιον της Κ.Τ.Ε. θὰ εἶχε πρὸς τοῦτο κοινοποιήσει ἀντίτυπον της Συμβάσεως.

Ἄρθρον 16.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὑπόκειται εἰς ἐπικυρώσιν. Οἱ τίτλοι της ἐπικυρώσεως θέλουσι διαβιβασθῆ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα της Διεθνούς Κοινωνίας ὅστις θὰ γνωστοποιήσῃ τὴν κατάθεσιν εἰς πᾶν Κράτος ὑπογεγραμμένον ἢ προσχωροῦν.

Ἄρθρον 17.

Ἀπὸ της 1ης Μαΐου 1928 πᾶν μέλος της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν καὶ πᾶν Κράτος ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 15 θὰ δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν. Ἡ προσχώρησις αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ μίσεως γνωστοποιήσεως γινόμενης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν διὰ νὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα της Γραμματείας. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ γνωστοποιήσῃ τὴν κατάθεσιν τούτην εἰς πᾶν Κράτος ὑπογράφαν ἢ προσχωροῦν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ ὅταν ἐπικυρώσεις ἢ προσχωρήσεις θὰ κατατεθῶσιν ἐπ' ὄνοματι δώδεκα μελῶν της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἢ Κρατῶν μὴ μελῶν, τῶν ὁποίων αἱ εἰσφοραὶ ἠνωμένα θὰ ἀνέλθωσιν εἰς ἑξακοσίους κλήρους. Ἡ ἡμέρα της ἐνάρξεως της ἰσχύος της θὰ εἶναι ἡ ἐνενηκοστὴ μετὰ τὴν λήψιν ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν της δωδεκάτης ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως. Ἀκολούθως ἢ παρούσα Σύμβασις θὰ λάβῃ ἰσχύον καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἕκαστον μέλος 90 ἡμέρας μετὰ τὴν λήψιν τῶν τίτλων της ἐπικυρώσεως ἢ της γνωστοποιήσεως της προσχωρήσεως.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου τούτου ὁ Γεν. Γραμματεὺς της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν θὰ καταρτίσῃ μίαν προσωρινὴν ἐκτίμησιν τῶν φόρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν μὴ μελῶν της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 18 ἄρθρου της Συμβάσεως της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς θὰ καταχωρίσῃ τὴν παρούσαν σύμβασιν κατὰ τὴν ἡμέραν της ἐνάρξεως της ἰσχύος της.

Ἄρθρον 19.

Πᾶν μέλος της Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν δύναται νὰ ἀποσυρθῇ ἐκ της Ἐνώσεως διὰ της κοινοποιήσεως πρὸ ενός ἔτους εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ της λήψεως της κοινοποιήσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν αἱ διατάξεις της παρούσης συμβάσεως θὰ παύσωσι νὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ μέλους τὸ ὁποῖον οὕτω ἀποσύρεται της Ἐνώσεως.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς της Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν θὰ γνωστοποιῇ εἰς τὰ μέλη της Ἐνώσεως τὴν λήψιν της κοινοποιήσεως της ἀποχωρήσεως.

Ἄρθρον 20.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύναται νὰ δηλώσωσι κατὰ τὴν στιγμὴν της υπογραφῆς της ἐπικυρώσεως ἢ της προσχωρήσεως ὅτι διὰ της ἀποδοχῆς της παρούσης συμβάσεως δὲν ἐννοοῦσι ν' ἀναλάβωσιν οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ὀλικὴν ἢ μερικὴν καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἀποικίας των, προστατοράτα ἢ χώρας ἐθεσπιέντες ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν των ἢ ἐντολήν των. Εἰς τὴν περιπτώσιν αὐτὴν ἢ παρούσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἔσχατα δι' ἃ ἐγένετο προοίτια δήλωσις.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη θὰ δύναται ἀκρολύθωσι νὰ

γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Κοινωνίας ὅτι ἐννοοῦσι νὰ ἐφαρμοσῶσι τὴν παρούσαν σύμβασιν εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς μέρος ἐκ τῶν ἐδαφῶν των ἅτινα ὑπῆρξαν ἀφορμὴ τῆς δηλώσεως τῆς προβλεπόμενης εἰς τὴν προηγούμενην παράγραφον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ προβλεπόμενα ἐν τῇ γνωστοποιήσει ἐδόθη 90 ἡμέρας μετὰ τὴν λήψιν ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὡσαύτως τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ δηλώσωσιν ὅτι ἐννοοῦσι νὰ πύσῃ ἐφαρμοζομένη ἢ παρῶσα σύμβασις εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς μέρος ἐκ τῶν ἀποικίων των, προτεκτοράτων, ἢ ἐδαφῶν θεσιμένων ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολήν των. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ σύμβασις θὰ πύσῃ ἐφαρμοζομένη εἰς τὰ ἐδάφη ἅτινα ὑπῆρξαν ἀφορμὴ τῆς δηλώσεως ἐν ἔτος μετὰ τὴν λήψιν ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἀναθεώρησις τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ ζητηθῇ εἰς οἰκονομικὰ ἐποχὴν ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τρίτου (1)3 τῶν μελῶν τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν.

Τὰ συνημμένα Καταστατικά εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβούλιου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ Γενικὸν Συμβούλιον δεόν νὰ συγκαλέσῃ τὰ 3)4 τῶν μελῶν των καὶ ἡ τροποποίησις δεόν νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῶν 2)3 τῶν παρόντων μελῶν.

Εἰς ἐνδειξὴν οἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμενοι ἀντιπρόσωποι υπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τὴν δωδεκάτῃ Ἰουλίου τοῦ χιλία ἐνεακόσια εἰκοσὶν ἐπτὰ εἰς ἐν ἀντίτυπον, τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀντίγραφον ἀκριβὲς θὰ δοθῇ εἰς ἕνα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὸ Συνέδριον.

(Ἐν συνεχείᾳ τὸ Καταστατικὸν τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν).

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΙΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Καταστατικὸν συνημμένον εἰς τὴν συνιστώσαν τὴν Διεθνῆ Ἐνώσιν Βοηθειῶν Σύμβασιν τῆς 12ης Ἰουλίου 1927.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστος ἀντιπρόσωπος εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἔχῃ ἀναπληρωτὴν, ὅστις παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀλλὰ δὲν ἔχει ψῆφον, συμβουλευτικὴν ἢ γνωμοδοτικὴν, παρὰ μόνον ἐν ἀπουσίᾳ τιτλοῦχος.

Ἀντιπρόσωποι Συλλόγων Διεθνῶν Βοηθειῶν ἢ ἄλλων ὀργανώσεων ἢ ἰδρυμάτων ἐγκειμένων δύνανται νὰ κληθῶσι νὰ παρευθῶσιν ὑπὸ τύπον συμβουλευτικῶν εἰς τὰς συγκαλήσεις τοῦ Γενικοῦ Συμβούλιου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δύναται νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου εἰς ἕνα τὰς συγκαλήσεις τοῦ Γενικοῦ Συμβούλιου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται διὰ προσκλήσεως τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ διετίαν εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διετίας δύναται νὰ συγκαληθῇ εἰς πᾶσαν χώραν, ὀριζομένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλέσῃ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον κατὰ ν αἰτήσεως τοῦ 1)4 τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Διὰ πρώτην φορὰν τὸ Γενικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Συμβούλιου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ σύγκλησις τοῦ Γενικοῦ Συμβούλιου, γινομένη τρεῖς μῆνας προγενεστέρως, ὀφείλει νὰ κατάρτισῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀποφασίζε: κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν ψηφοφορησάντων, εἰς πᾶσαν ὅμως περίπτωσιν ὅπου δὲν προβλέπεται ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ ἀπατεῖται ἀπόλυτος πλειονοψηφία.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον διορίζει διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν ψηφοφορησάντων τὰ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς ἀναπληρωτάς των. Ἐκδίδει διὰ τῆς αὐτῆς πλειονοψηφίας πάντας τοὺς διοικητικοὺς κανονισμοὺς, ἀναγκάσιους δ' ἂ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἐκδίδει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν του διὰ πλειονοψηφίας, ὅστις δύναται νὰ καθιερώσῃ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς περίπτωσιν ὅπου πολλοὶ ψηφοφοροῦσι ἐπαναληπτικὰ δὲν ἀπέδωκαν οὐδὲν ἀποτέλεσμα.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον λαμβάνει γνώσιν ὄλων τῶν υποθέσεων τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ περιλαμβάνει 7 μέλη. Διορίζονται διὰ μίαν διετὴν περιόδον, ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ των.

Εἰς περίπτωσιν διακοπῆς, ὅπωςδήποτε ἐπερχομένης, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συμπληροῦται διὰ τῆς προσθήκης ἐνὸς ἐκ τῶν ἀναπληρωτῶν μέχρι πέρατος τῆς τρεχούσης περιόδου.

Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν διεθνῶν ὀργανώσεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Διεθνῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Ὁμοσπονδία Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ) συμμετέχουσιν ὑπὸ τύπον συμβουλευτικῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δύναται νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου εἰς ἕνα τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συγκαλεῖται τοῦλάχιστον ἅπασι τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν διὰ προσκλήσεως τοῦ Προέδρου τῆς. Ὁ Πρόεδρος καθορίζει τὴν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῶν ἄλλων συναρτήσεων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι ὁ ἐντολοδόχος τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν καὶ δύναται νὰ εἶναι ὁ ἐντεταλμένος διαχειριστὴς τῶν ἀναληθθέντων ἐσόδων μετὰ βάρους ὑπὸ δρους ἢ εἰδικὰς ὑποχρεώσεις. Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἀρμοδιότητα πλήρη διὰ νὰ ἐκτελῇ πάσας τὰς πράξεις τὰς συμφώνους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπεῖ τὴν Διεθνῆ Ἐνώσιν Βοηθειῶν ἔναντι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τῶν Κυβερνήσεων, τῶν ὀργανώσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2) τῆς Συμβάσεως καὶ παντὸς προσώπου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ. ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνάγειν καὶ ἀνάγειν ἐπ' ὄνοματι ἢ διὰ λογαριασμὸν τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν.

Ἐνεργεῖ συμβιβασμῶς.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συλλέγει τὰ κεφάλαια (εἰσφορὰς), χρησιμοποιοῦ αὐτά, τὰ διαθέτει, τὰ διαχειρίζεται ὡς ἡ διαπεπιστευμένος διαχειριστὴς καὶ συνάπτει ἐπ' ὄνοματι τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν ἕλας τὰς τραπεζικὰς καὶ ἀσφαλιστικὰς ἐργασίας.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνάπτει καὶ ἐξουσιοδοτεῖ δι' ἄμεσον πάσης φύσεως, ρυθμίζει τὰς προμηθείας.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τοὺς κανονισμοὺς διὰ τὴν τεθετήσιν τῶν κεφαλαίων τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βοηθειῶν.

Είς περίπτωσιν συμφορᾶς, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ μέρους τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὸν τρόπον παροχῆς βοθητιῶν ὡς καὶ συλλογῆς ἐράνων.

Ἄρθρον 8.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ μεταβιβάσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ δικαίωματα τῆς εἰς ἐν τῇ πλείονα τῶν μελῶν της.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσαι αἱ πράξεις αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς διαχειριστοῦ διαπιστευμένου μίᾳς προσφορᾶς δεσμευμένης ὑπὸ βραβῶν, ὄρων ἢ ἐιδικῶν καθιερώσεων, ὀφείλουσι νὰ φέρωσι τοῦλάχιστον δύο ὑπογραφάς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς πράξεις διαθέσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἄνευ βλάβης τῶν διατάξεων τοῦ 18 ἄρθρου, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει ἐτησίως μίαν ἔκθεσιν τῆς δράσεώς της καὶ τῶν πράξεων της, ἀπευθυνομένην εἰς τὰ μέλη τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη κοινοποιεῖται ἐπὶ πλείον εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματεῖα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἢ καὶ ἰδίᾳ γινώσιν τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ὡσαύτως κοινοποιεῖται εἰς τὸ κοινόν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ βοθηεῖται ὑπὸ πραγματογνομίων οὗς συμβουλεύεται ἢ ἀποικίως ἢ συλλογικῶς. Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναλογηθέντος ἐνός ἢ πλείονων κατὰ χώραν ἢ κατὰ ζώνην γεωγραφικὴν περιέχουσαν πλείονας χώρας, καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν.

Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται διὰ τρία ἔτη. Ὄφείλουσι δὲ νὰ διαμένωσιν εἰς τὴν ζώνην των. Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται ἐν δεδομένη περιπτώσει νὰ διορίσῃ ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω μνημονευθέντων πραγματογνομίων ἀναπληρωτὰς πραγματογνώμονας, μὴ ὑποχρέους εἰς διαμονὴν ἐν τῇ ζώνῃ των.

Ἡ ὑπόδειξις τῶν πραγματογνομίων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν πραγματογνομίων δέον νὰ ἐγκριθῇ δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν παρὰ τοῦ ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συγκαλεῖ τοὺς πραγματογνώμονας τῶν ὁποίων ἡ συνεργασία κρίνεται ἀναγκαίη ἢ λαμβάνει τὴν γνώμην των δι' ἀλληλογραφίας, ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτοῦσιν.

Ἄρθρον 13.

Τὰ ἔξοδα θ' ἀ τὰς ἀποζημιώσεις μετακινήσεως καὶ διαμονῆς τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον εἶναι εἰς βᾶρος τῶν ἀρχῶν, αἵτινες τοὺς ὑποδεικνύουσιν.

Τὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τῆς μετακινήσεως καὶ διαμονῆς τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν πραγματογνομίων εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν. Τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν πραγματογνομίων δὲν ἀμείβονται.

Ἄρθρον 14.

Αἱ Διεθνεῖς ὀργανώσεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Διεθνoῦς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Ὀμοσπονδία Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ) θὰ κληθῶσι νὰ ἀσφαλίσωσι δι' ἐξόδων των καὶ ἐντὸς τοῦ ὅριου, τὸ ὅποιον ἤθελον κρίνει σύμφωνον πρὸς τὰς δυνατότητας τῶν ἐσόδων των τὴν κεντρικὴν καὶ διαρκῆ ὑπηρεσίαν τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη τίθεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἔργον τῶν βοθητιῶν ἐκτελεῖται εἰς ἐκάστην ζώνην, διὰ λογαριασμὸν τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν ὑπὸ τῶν ὀργα-

νώσεων προβλεπομένην ἐν ἄρθρῳ 5 τῆς Συνδιάσεως καὶ περιλαμβανομένην εἰς τὴν ζώνην ταύτην.

Ἐὰν μίαν καὶ ἡ αὐτὴ ζώνη περιλαμβάνη περισσότερα Κράτη ἢ ἐὰν εἰς μίαν ζώνην πολλὰ ἐκ τῶν ἄνω προβλεπομένων ὀργανώσεων μετέχουσιν εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν βοθητιῶν, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὅλα τὰ ὠφέλιμα μέτρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συντόμισιν τῶν προσπαθειῶν καὶ τὴν διανομὴν τῶν βοθητιῶν. Δύναται κυρίως νὰ καταρτίσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ὀργανώσεων τούτων τῶν τεχνικῶν Ἐπιτροπῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν της, τὰς τεχνικὰς γνώσεις, τὴν κατετηγμένην πείραν καὶ τὰς διοικητικὰς ἐπιμορφίας.

Εἰς περίπτωσιν συμφορᾶς, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ κανόνα εἰδοποιεῖται τῇ φροντίδι τοῦ ἢ τῶν πραγματογνομίων, ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην ζώνην.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Διεθνoῦς Ἐνωσις Βοηθειῶν ἀποταμιεύει ἀνεξαρτήτως τῶν ἀρχικῶν εἰσφορῶν καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὅποια θὰ ἔκρινεν ἀναγκαίη νὰ ἀποταμιεύσῃ:

1) Κεφάλαιον διαχειριστικόν, σχηματιζόμενον:

α') Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀρχικῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν (ἐπιφυλασσομένων) προβλεπομένων ὡς ἀκολουθῶς.

β') Ἐκ μίᾳς κρατήσεως, ἣτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1 ο)ο ἐπὶ πάντων τῶν πσῶν τῶν τεθειμένων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς διαχειρίσεως καλύπτει τὰ συνήθη καὶ διαρκῆ ὑπηρεσιακὰ ἔξοδα τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν, ὅταν κατ' ἐξαιρέσιν δὲν καλύπτονται ὑπὸ τῶν Διεθνῶν ὀργανώσεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Διεθνoῦς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Ὀμοσπονδία τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ).

2) Ἀποθεματικόν, σχηματιζόμενον:

α') Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν μὴ ἐξανετηθέντων ὀλοσχερῶς διὰ τὸν εἰδικὸν προορισμὸν των.

β') Ἐκ μίᾳς κρατήσεως ἐπὶ πάντων τῶν πσῶν τῶν τεθειμένων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν χωρὶς εἰδικὸν προορισμὸν, ἣτις προστιθεμένη ἐν δεδομένη στιγμῇ εἰς τὴν κράτησιν, προβλεπομένην διὰ τὸ κεφάλαιον διαχειρίσεως, δέον νὰ μὴ ὑπερβῇ ἓνα ὄλιον 5 ο)ο.

Τὸ ἀποθεματικὸν χρησιμεύει κατὰ πρῶτον διὰ νὰ ἐπιλύσῃ τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9ου τῆς Συνδιάσεως καὶ τὸ ὑπόλοιπον διὰ νὰ παρᾶσχῃ ἢ νὰ συμπληρῶσῃ τὰς βοθητικὰς δι' αἱ συμφορὰς οὐδεμίαν εἰδικὴν προσφορὰ ὑπάρχει.

Ἄρθρον 17.

Τὰ κεφάλαια τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναγκαιῶν πσῶν θ' ἀ τὰς τρεχούσας δαπάνας, κατατίθενται ἢ εἰς τὰ αὐτὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα εἰς ἃ καὶ τὰ κεφάλαια τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ εἰς ἄλλα τοιαῦτα, ἐγκρινομένα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 18.

Κατ' ἔτος καταρτίζεται ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἰσολογισμὸς τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν.

Ὁ ἰσολογισμὸς οὗτος δεικνύει τὴν ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν κατάστασιν τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν, ὡς καὶ τοὺς λογαριασμοὺς, αἵτινες συγκεντροῦσι τὰς σχετικὰς πράξεις εἰς ἐκάστην συμφορᾶν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καλεῖται ὑπὸ ὄρους, τοὺς ὁποίους θὰ ορθώσῃ μόνη της, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἐλεγχον τῶν λογαριασμῶν τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βοηθειῶν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνει πρὸς τοῦτο.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Προνοίας κλπ. Ὑπουργός
Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1927 Ν. Α. περὶ ἐπιβατηγῶν ἀεροπλοίων καὶ τοῦ νόμου 4195 περὶ ἀθμιῶν ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐπιβατηγῶν ἀεροπλοίων.

Νόμος 4835

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1927 Ν. Α. «περὶ κυρώσεως τῶν Ν. Α. τῆς 9 Δεκεμβρίου 1925 καὶ 23 Μαρτίου 1926 περὶ ἐπιβατηγῶν ἀεροπλοίων», ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγνώρισις ὡς Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπιβατηγῶν ἡλικίας μεγαλύτερης τῶν τριάκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς καθολικῆς τῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἰδίου Ν. Α. ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς:

«Ἐπιτροπὴ ἀπαριζομένη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, τοῦ λιμενάρχου Πειραιῶς, τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐνὸς ἀξιωματικοῦ ναυπηγικοῦ καὶ ἐνὸς μηχανικοῦ καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ναυτιλιακῶν τμημάτων τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καθορίζει ὀνομαστικῶς καὶ ἡπολογημένως ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων δημολογίων, ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀεροπλοϊκῶν ἐπιχειρήσεων, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦτοφ προσκλήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ἀεροπλοία τὰ ὅποια κρίνει κατάλληλα δι' ἑκάστην τῶν ἐν χρήσει γραμμῶν ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερησίων ἢ ἐβδομαδικῶν δημολογίων τούτων ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν δι' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις.

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καλούμενοι παρίσταται πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεων τῶν αἰ ἐνδιαφερόμενοι πλειοκλήτῃ ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελοῦνται ἄμα τῇ κοινοποιήσει αὐτῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὑπόκεινται ὅμως εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἀσκουμένην ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς. Τὸ Σ. Ε. Ν. ἀποφαίνεται τελεσιδικῶς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς ταύτης».

Ἄρθρον 3.

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἰδίου Ν. Α. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος προτάσεις περὶ καταδίκης παραπέμπονται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῶν εἰς τὸ Σ. Ε. Ν., ὅπερ ἐντὸς δύο τῶν πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν ἀποφαίνεται ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, δυνάμενον νὰ συμβουλευθῆ ὡς ἐμπειρογνώμονας οἰουσδήποτε ἤθελε κρίνει κατάλληλως πρὸς τοῦτον».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 προστίθεται καὶ τετάρτη παράγραφος ὡς ἐξῆς:

«4. Διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ προθεσμία τῆς υποβολῆς προτάσεων περὶ καταδίκης, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου παρατείνεται ἐπὶ δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου».

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον α') τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4195 «περὶ ἀθμιῶν ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐπιβατηγῶν ἀεροπλοίων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α') Πᾶσα παράστασις τῶν ἐγκυκλιζομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους τιμολογίων ναύλων προκειμένου περὶ γραμμῶν ἐσωτερικοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ὑποτίμησις τῶν ναύλων ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων εἰς ὅρια εὐτελεῆ καὶ δυσανάλογα πρὸς τὰς ἐκ τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνέσεως τῶν ἐπιβατῶν εὐλόγως καὶ δικαίως ἀποζημιώσεις ἢ εἰς ὅρια κατώτερα τῶν συνήθως κρατούστων ἐν τῷ λιμένι ναύλων προκειμένου περὶ γραμμῶν ἐξωτερικοῦ, ἐνεργουμένη ἐπὶ σκοπῷ ἀθμιῶν ἀνταγωνισμοῦ.

Ὡς παράστασις τῶν τιμολογίων ναύλων ἡ ὑποτίμησις τῶν ναύλων κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐννοίαν θεωρεῖται καὶ ἡ ἐπιστροφή μέρους ἢ ὅλου τοῦ εἰσπραχθέντος ναύλου εἰς τὸν ἐπιβάτην ἢ φοροτῆτην εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως ὑπὸ τύπον δώρου ἢ προμηθείας καθ' ὑπερβολὴν τῶν κρατούντων περὶ ταύτης συνήθων ὁρίων, ἐνεργουμένη ἐπὶ σκοπῷ ἀθμιῶν ἀνταγωνισμοῦ».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ὁ ἐνοχος τῶν ἀνωτέρω πράξεων πλειοκλήτῃς ἢ ἐπὶ ἀνωμόμων ἐταιρειῶν Διευθυντῆς ἢ πληρεξούσιος διαχειριστῆς ἢ πράκτωρ τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἀπὸ δραχμ. 1.000 ἕως 100.000, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ λιμενάρχου κατὰ τοὺς ἔρισμούς τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὡς τροποποιεῖται κατωτέρω καὶ εἰσπραττομένου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως πλειόνων συνατιῶν τῆς αὐτῆς πράξεως τὸ πρόστιμον δύνανται νὰ καταναμηθῆ ἀναλόγως μεταξὺ τῶν συνατιῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Αἱ ἀναχωρήσεις τῶν ἐλληνικῶν ἐπιβατηγῶν ἀεροπλοίων τῶν ἐκτελούντων τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ λιμένων τοῦ Κράτους ἢ μεταξὺ τούτων καὶ λιμένων τοῦ ἐξωτερικοῦ δεῖν νὰ ἀπέχων ἀλλήλων κατὰ χρονικὰ διαστήματα καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ε. Ν. καὶ κατόπιν ἡπολογημένης ἐκθέσεως τῆς εἰσείας λιμενικῆς ἀρχῆς».

Ἡ 2 παράγραφος (ἐφέουσα τὸν ἀριθμὸν 3) καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Ἡ ἐθελοίσις τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερο-

μένων παραβάσεων, ενεργουμένη κατόπιν μηνύσεως του εν διαφερομένου ή και αυτεπαγγέλτως, ἀνήκει εις ειδικήν επιτροπήν αποτελουμένην εκ του λιμενάρχου της περιφέρειας εις την ελάβε χώραν ή παραβάσεως, εξ ενός Πρωτοδικου ή του Ειρηνοδίκου και εξ ενός αντιπροσώπου του ναυτιλιακού τμήματος του Εμπορικού Επιμελητηρίου ή του Εμπορικού Συλλόγου ή εν έλλείψει τούτων άλλου ειδικού προσώπου οριζομένου υπό της Δ. Ε. Ν. δια μίαν διετίαν. Η επιτροπή εν τή εκτελέσει των καθηκόντων τούτων απολαμβάνει ανακριτικής εξουσίας αποκλειστικής υπό του λιμενάρχου ή του δικαστικού μέλους αυτής προς συγκέντρωσιν των απαιτουμένων στοιχείων, επί τή θέσει δε της γνωματούσεως ταύτης, λαμβανομένης κατά πλειοψηφίαν και ούσης υποχρεωτικής δια τον λιμενάρχη, εκδίδει ούτως ήτιολογημένην απόφασιν του περι επίβολής προστίμου ή περι απαλλαγής.

Η απόφασις αυτή του λιμενάρχου υπόκειται εις έφεσιν ενώπιον του αρμοδίου Πλημμελειοδικείου δυναμένην ν'απαρθή εντός 5 ημερών από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως δι' εκθέσεως συντασσομένης ενώπιον του λιμενάρχου όστις διαβιβάζει άμέσως ταύτην μετά πάντων των σχετικών εις τον αρμόδιον Εισαγγελέα, υποχρεούμενον εντός 15 ημερών από της παραλαβής της δικογραφίας νά εισαγάγη την υπόθεσιν δι' άπ' ευθείας κλήσεως εις τό άκροατήριον του Πλημμελειοδικείου, δικάζοντας άνεκκλήτως.

Η έφεσις έχει άνασταλτικήν δύναμιν.»
 Διατάγματιος κανονισθήσεται πάσα αναγκαιά λεπτομέρεια δια την εκτέλεσιν του παρόντος νόμου, οστινος ή ισχύς άρχεται από της δημοσιεύσεώς του.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμεραν εκδοθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Ρ' Αθήναις τή 23 Ιουλίου 1930.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οί Υπουργοί

Επί της Δικαιοσύνης Δ. Δίγκας
 Επί των Ναυτικών Δ. Νότη Μπότσαρης

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 25 Ιουλίου 1930.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(3)

Περί ισοπολιτισμού και συμπληρώσεως του νόμου 4397 περί στοιχειώδους εκπαιδείσεως.

Νόμος 4836

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος, εκδιδόμεν τον επίκαιρον Νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής και της Γερουσίας.

Άρθρον 1.

Τό άρθρ. 1 του άρθρου 12 του νόμου 4397 αντικαθίσταται του έξης. «Είς τους διδάσκοντας εν ταίς νυκτεριναίς σχολαίς παρέχεται επιμισθίων δραχ. εκατόν μηνιαίως δι' εκάστην καθ' έξοδα άνωσαν διδασκαλίας και επί έννέκ κατ' άνωτέρων όριον μηνιας. Αί καθ' έξοδα άνωσαν διδασκαλίας δι' άς καταβάλλεται επιμισθιον δέν δύναται νά είη και όλιγώτερον τών έξ ουτε πλείονες τών δώδεκα.

Αί νυκτερινά Σχολαί λειτουργούν εις τό διδασκείον των δημοσίων σχολείων. Τά έξοδα φωτισμού, θερμάνσεως και καθαριότητος αυτών καταβάλλονται εκ του σχολικού Ταμείου του σχολείου, εν τώ διδασκείω του οποίου λειτουργούν, εις τό όποιον παρέχεται έτησίως επιχορήγησις προς τον σκοπόν τούτον εκ δραχμών χιλίων δια την καθαριότητα και πέντε χιλιάδων δια τον φωτισμόν και την θέρμανσιν. Αμφοτέρω τα ποσά ταύτα καταβάλλονται υπό του Δημοσίου εις τό σχολικόν Ταμείον εράπαξ και εις την άρχήν εκάστου σχολικού έτους δια καταστάσεων, συντασσομένων υπό του οικείου επιθεωρητού των δημοσ. σχολείων και υποβαλλομένων εις τό αρμόδιον Ταμείον.

Κατά τό πρόδιον έτος αναγράφεται εις τον δημοσιον προϋπολογισμόν δια την λειτουργίαν νυκτερινών σχολών πίστωσις 2.500.000 αυξανομένη κατά τό έπίδοντα. Έκ της πίστώσεως ταύτης δύναται νά διατίθεται μέρος, μη υπερβαίνον την έτησίαν κατά σχολήν επιχορήγησιν, δι' αποφάσεως του Υπουργού της Παιδείας προς ένίσχυσιν καλώς λειτουργουσών νυκτερινών σχολών, συντηρουμένων παρὰ Σωματείων. Τό σύνολον της τοιαύτης ένισχύσεως δέν δύναται νά υπερβαίνη τό 1/4 της όλης έτησίως πιστώσεως των νυκτερινών σχολών.

Άρθρον 2.

Τό άρθρον 2 του άρθρου 13 του αύτου νόμου 4397 αντικαθίσταται δια των έξης:

Δια την περίφραξιν του χώρου, την άγοράν εργαλείων, σπόρων, λιπασμάτων, κλπ. παρέχονται εράπαξ υπό του Δημοσίου δραχμαί μέχρι πέντε χιλιάδων δι' εκάστον ιδρυόμενον κήπον κατ' απόφασιν του Υπουργού μετά γνώμην του οικείου Επιθεωρητού, δραχμαί δε πεντακόσιαι κατ' έτος δια την συντήρησιν εκάστου κήπου.

Τά ποσά ταύτα καταβάλλονται εκ του σχολικού ταμείου, εις ό παρέχεται έτησίως επιχορήγησις εκ μέρους του Κράτους ίση προς τό άνω ποσά εν άρχή του σχολικού έτους δια καταστάσεων προς τό αρμόδιον ταμείον, συντασσομένων υπό του οικείου επιθεωρητού των δημοτικών σχολείων.

Προς τούτο αναγράφεται εν τώ προϋπολογισμώ προς ίδρυσιν μεν σχολικών κήπων και μέχρι της ίδρύσεως κήπων εις πάντα τά σχολεία, πίστωσις εκ δραχμών 2.000.000 κατ' έτος, προς συντήρησιν δε αυτών ή απαιτουμένη κατ' άνωτέρω πίστωσις, βάσει των εν τώ Κράτει λειτουργούντων κήπων.

Έκ της τελεωταίας ταύτης πιστώσεως δύναται νά διατίθεται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Παιδείας χρηματικόν ποσόν προς ένίσχυσιν σχολικών κήπων, συντηρουμένων υπό κοινοτήτων ή σωματείων. Τό ποσόν τούτο δέν δύναται νά υπερβή τό δια την συντήρησιν εκάστου κρατικού σχολικού κήπου οριζόμενον έτησίως ποσόν και καθορίζεται αναλόγως του αριθμού των υπό του σωματείου συντηρουμένων κήπων.

Η επιχορήγησις προς ένίσχυσιν σχολικών κήπων, ως και νυκτερινών σχολών συντηρουμένων υπό σωματείων ή κοινοτήτων, καταβάλλεται εκ του Δημοσίου ταμείου δια χρηματικού εντάλματος, εκδιδόμενου εράπαξ υπό του Υπουργείου της Παιδείας επ' όνόματι της συντηρούσης των σχολικών κήπων ή της νυκτερινήν σχολήν κοινοτήτος ή σωματείου.

Άρθρον 3.

Εις τό άρθρον 14 του αύτου νόμου προστίθεται ως ίσον άρθρον τό έξης:

Τά κατ' άνωτέρω επιχορηγούμενα σχολεία εκάστης εκπαιδευτικής περιφέρειας ορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Παιδείας, προτάσει του οικείου Επιθεωρητού των δημοτικών σχολείων κατά την λήξιν του σχολικού έτους, ή δε επιχορήγησις εκάστου καταβάλλεται εράπαξ και εξ όλεικέρου εις τό οικείον σχολικόν ταμείον δια καταστάσεων προς τον αρμόδιον ταμείον συντασσομένων υπό του Επιθεωρητού.

κωντος του σχολειου, το δε δευτερον υπο του σχολικου ταμειου, εις δ παραχεται υπο του Κρατους ετησια συνδρομη ίση προς το ανω ποσόν δια χρηματικου εντάλματος υπο του Υπουργείου της Παιδείας ενδιδόμενον

Άρθρον 6.

Εις το άρθρον 41 του αὐτου νόμου προστίθεται το κάτωθι διάταξιον :

3) Τη διδασκαλική και υπηρετικόν προσωπικόν των κατωτέρων έμπορικων σχολειών διέπεται όσον αφορά τον διορισμόν τήν μετάθεσιν είτε εις άλλα έμπορικα σχολεία είτε εις σχολεία της μέσης εκπαδευσεως, την προαγωγήν, την απόλυσιν και τας πειθαρχικὰς ποινὰς υπο των διατάξεων των ισχυουσών εκάστοτε επί του διδασκαλικου και υπηρετικου προσωπικου των σχολειών της μέσης εκπαδευσεως.

4) Η εν τεις κατωτέραις έμπορικίς σχολείοις υπηρεσία των μεν άποφοίτων ανωτέρας σχολής των οικονομικων και έμπορικων επιστημών λογίζεται ως υπηρεσία εν τεις δημοσίαις έμπορικίς σχολαίς του Κρατους, των δε λοιπων ως υπηρεσία εν τεις σχολείοις της μέσης εκπαδευσεως.

5) Καθήκιστα επιθεωρητου επί μεν των άποφοίτων ανωτέρας έμπορικης σχολής επί του διδασκαλικου προσωπικου των κατωτέρων έμπορικων σχολειών άσκει δ επιθεωρητής της έμπορικης εκπαδευσεως, επί δε των λοιπων δ οικείας γενικής επιθεωρητής των σχολειών.

Άρθρον 7.

Το άρθρον 40 του ίδιου νόμου αντικαθίσταται δια του εξής :

1. Το διδασκαλικόν προσωπικόν των κατωτέρων οικονομικων σχολειών απαιτείται εκ μιας διδασκαλιστης, πτυχιούχου διδασκαλείου δημοτικης εκπαδευσεως και μιας διδασκαλιστης των οικονομικων μαθημάτων, εγούσης τὰ κατὰ τας κειμένας διατάξεις απαιτούμενα προσόντα δια τον διορισμόν εις τὰ ανώτερα παρενχωρησια και λοιπα σχολεία της μέσης εκπαδευσεως, το δε υπηρετικόν προσωπικόν εκ μιας υπηρετικης επί θαυμῶ και μισθῶ κλητήρος δ' τάξεως.

2. Τα κατώτερα οικονομικα σχολεία υπάγονται εις την δικαιοδοσίαν του Εποπτικου Συμβουλίου της δημοτικης εκπαδευσεως, εις την περιφέρειαν του όποιου λειτουργούν και υπο του όποιου διενεργείται δ διορισμός, ή προαγωγή, ή μετάθεσις, αί πειθαρχικαι ποιναι και ή απόλυσις του διδασκαλικου προσωπικου των μεν δημοδιδασκαλιστων κατὰ τας δεσπούσας τούς δημοδιδασκάλους διατάξεις, των δε διδασκαλιστων των οικονομικων μαθημάτων κατὰ τας περι τούτων ισχυούσας διατάξεις.

3. Δια Διατάγματα όρισθήσονται και τὰ άπαραίτητα εργαστήρια δια την λειτουργίαν των κατωτέρων οικονομικων σχολειών

Άρθρον 8.

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχεται από της δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπο της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμεραν εκδοθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κρατους.

Εν Αθήναις τῆ 5 Ιουλίου 1930.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪ-ΜΗΣ

Οι Υπουργοί

Επί των Οικονομικων Γ. Μαργῆς
Επί της Παιδείας κλπ. Γ. Παπανδρέου

Εθωρορήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κρατους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῆ 25 Ιουλίου 1930.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

Εκ του Εθνικου Τυπογραφείου.

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 2456 «περί Ισραηλιτικων Κοινοτήτων».

Νόμος 4837

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος, εκδιδόμεν τον επόμενον Νόμον, ψηφισθέντα υπο της Βουλής και της Γερουσίας.

Άρθρον 1.

Το άρθρον 3 του νόμου 2456 τροποποιείται ως εξής :

«Μέλη Ισραηλιτικης Κοινότητος θεωρούνται αυτοδικαίως πάντες οι Ισραηλιται το θρήσκειον οι κατοικούντες μονίμως εν τῆ έδρα της Κοινότητος».

Άρθρον 2.

Το άρθρον 6 του αὐτου νόμου τροποποιείται ως εξής :

«Εκάστη Ισραηλιτική Κοινότης διοικείται υπο του Κοινοτικού Συμβουλίου, εκλεγόμενου μεταξὺ των μελών της Κοινοτικής Συνελεύσεως εκ των έχόντων συμπληρωμένον το 25ον έτος της ηλικίας των.

Το Κοινοτικόν Συμβούλιον δέον να αποτελέηται εκ πολιτων Ελλήνων, εδρεύον δε παρ' εκάστη Κοινότητι διαχειρίζεται την περιουσίαν και εν γένει πάσας τας υποθέσεις της Κοινότητος ιδίῶ δε των φιλανθρωπικων και εκπαιδευτικων ιδρυμάτων, ως και των ευχαριών οικων χάριν θρησκευτικων, φιλανθρωπικων και εκπαιδευτικων σκοπων».

Άρθρον 3.

Εις το τέλος του 9ου άρθρου του ως άνω νόμου προστίθεται τα εξής :

«Όσοι εκ των πρό του παρόντος νόμου φέροντες τον τίτλον του Αρχιερατήν δέν υπεβλήθησαν εις τας διατυπώσεις του άρθρου τούτου και τας εκ του ιδιαίτερου εγκριμένου συμφώνως προς το άρθρον 17 του νόμου 2456 οργανισμού εκάστης Κοινότητος τοιαύτας παύσσειν όντες τοιαῦτοι, διατηρούντες μενον τον τίτλον και την θέσιν του Ραβίνου.

Ο Αρχιερατής και οι Ραβίνοι δέον να κέντηται τῆν ελληνικὴν υπηκοότητα».

Άρθρον 4.

Το άρθρον 16 του ως άνω νόμου τροποποιείται ως ακολούθως :

«Υπερίστη αρχή εκάστης Κοινότητος, ενώπιον της όποιας λογοδοτεῖν ο Αρχιερατής και το Κοινοτικόν Συμβούλιον είνε ή Κοινοτική Συνέλευσις.

Η Κοινοτική Συνέλευσις εκάστης Κοινότητος άπκροίηται εῖς αριθμῶ αντιπροσώπων, πολιτων Ελλήνων άπάντων, όριζόμενον δια του ιδιαίτερου κανονισμῶ εκάστης Κοινότητος και εκλεγόμενον υπο πάντων των συμπληρωσάντων το 21ον έτος της ηλικίας των άρρένων μελών της Κοινότητος

Καταργείται πάσα διάταξις αντικειμένη εις τας του παρόντος νόμου, ούτινος ή ισχύς αρχεται από της δημοσιεύσεως του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπο της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμεραν εκδοθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κρατους.

Εν Αθήναις τῆ 17 Ιουλίου 1930.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪ-ΜΗΣ

Ο επί της Παιδείας κλπ. Υπουργός
Γ. Παπανδρέου

Εθωρορήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κρατους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῆ 25 Ιουλίου 1930.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας